

tært Korps. Derfor er der god Grund til, at man faar noget at vide om Sagen ude i Offentligheden. Naar der henvises til, at vi tidligere har behandlet lige saa vigtige Ting paa denne Maade, gennem Finansudvalget, maa man huske paa, at der nu ikke mere er Krig i Europa. Derfor er det netop — og det vil jeg meget stærkt betone —, at vi, ikke alene paa dette Omraade, men overalt, i Fremtiden maa frabede os, at man vil gaa udenom Rigsdagen, selv om det sker ved at gaa til Finansudvalget og dær faa Bemyndigelse til et eller andet. Vi ønsker, at man kommer ind i Forhold, hvor man gaar den reglementerede Vej, som vi fulgte indtil 1914, at vi faar Lovforslagene frem her og debatterer dem her. For øvrigt var der ingen Forbitrelse i mine Udtalelser. Jeg mener, at det er en meget heldigere Vej at gaa, og det er det, vi vil forsøge i den kommende Tid, altsaa ikke alene i denne Sag, men ogsaa med Hensyn til andre Spørgsmaal, der kommer frem for Rigsdagen.

Finansministeren (Brandes): Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem nu siger, at det er at gaa udenom Rigsdagen, naar et Lovforslag forelægges i Finansudvalget (*Brorsen: Udenom Offentligheden!*). . . . Nej, det ærede Medlem sagde virkelig disse Ord — jeg har ganske tydeligt hørt dem; jeg kan godt høre —, at det var at gaa udenom Rigsdagen, og det kunde man ikke have. Er det virkelig at gaa udenom Rigsdagen, naar man gaar til Finansudvalget? Det er en Miskendelse af Finansudvalget og de Medlemmers Betydning, som det ærede Medlem selv har sat ind i Finansudvalget. Her i Rigsdagen har vi ellers troet, at Finansudvalget var et Udtryk for Folketinget, og at man ikke kunde kalde det at gaa udenom Rigsdagen, naar man forelagde en Sag dær og derfra lod den gaa ud til Partiernes. Det ærede Medlem sagde, og det har han jo Ret i, at der ikke mere er Krig i Europa — skønt har han egentlig Ret i det? Jeg er ikke vis paa, om der ikke er adskillige Steder, hvor de endnu slaas, selv om det ikke er ganske den samme Krig som tidligere. Men er der sket nogen større Forandring for vort Vedkommende, siden Krigen er ophørt? Jeg har ikke det Indtryk, og jeg har ganske særlig ikke det Indtryk, at de Forhold, som grænser til dette Forslag, egentlig er saadanne, at de i Øjeblikket kan behandles paa anden Maade end den, vi behandler dem paa.

Jeg har ikke det Indtryk, at man her i Danmark er stillet saaledes, at enhver Ting kan trækkes frem for Offentligheden; baade store og smaa Ting kan derved komme i Betragtning. Jeg har ikke det Indtryk, at Danmark nu er stillet som i 1914, inden Krigen begyndte. Naar jeg ser hen til den Dyrtid, der hersker, den Mangel paa Tilførsler, vi har, eller til den svigtende Udførsel, saa har jeg ikke det Indtryk, at Krigen er endt for Danmark.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Nu har jeg hørt det ærede Medlem fra Ribe (*Brorsen*) sige det, men jeg kunde ønske at faa Bekræftelse paa det fra andre indenfor hans Parti, at herefter er der ikke mere noget, der hedder, at man kan gaa til Finansudvalget og med det Samtykke, der gives fra Finansudvalgets Side, gennemføre en Sag. Det er at gaa bag ved Rigsdagens Ryg, og det kan ikke ske oftere. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er kompetent til her i Dag offentlig at sige noget saadant, og om hans Parti vil staa ved det. Det var rart at vide det i Tide. Thi det er ingen Nytte til for Ministeriet at gaa til Finansudvalget, naar det i Forvejen ved, at det største Parti her i Tinget ikke vil gaa med til en saadan Afgørelse. En anden Ting er det, hvis det blot er det ærede Medlem fra Ribe, der ikke vil gaa med til en saadan Afgørelse. Det vilde straks være en formildende Omstændighed. Saa vilde der være en Mulighed for, at en saadan Afgørelse vilde kunne træffes i Fremtiden alligevel. Jeg maa maaske gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er ikke alene under Krigssituationen eller under et Ministerium af den politiske Karakter, som det nuværende Ministerium har, at Afgørelser er truffet paa den Maade, ved Forhandling med Finansudvalget. Afgørelser paa den Maade er truffet under alle de forskellige Ministerier. Nu ved jeg altsaa, at det ærede Medlem fra Ribe ikke kan lide, at den Slags Aftaler skal træffes ogsaa i Fremtiden, og vil bede sig fritaget for dem ogsaa i Fremtiden; men jeg gad vide, om hans Parti ogsaa ønsker, at der i Fremtiden ikke skal være noget, der hedder, at Ministeriet kan komme til Finansudvalget, om Partiet hævder, at i Fremtiden skal det hedde: Offentlig frem med Sagerne her i Rigsdagen, af hvilken Karakter de saa end er.